

Ineenstrengeling

‘Opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word, om hoe dan ook te komen tot de opstanding van de doden.’

(Filippenzen 3:10-11, HSV)

Kijk eens wat Paulus doet. Hij begint met opstanding en daarna volgen lijden en dood. Vergist hij zich soms? Want hij verbindt ze aan elkaar. Ze liggen zelfs verstrengeld.

Pasen en Goede Vrijdag, de Opstanding en het Lijden worden ineengestrengeld en kruiselings met elkaar verbonden.

Delen in zijn lijden

De kracht van Jezus' opstanding gaat aan alles vooraf. Paulus heeft het over het *dynamiet* (*dunamis* = kracht) van Jezus' opstanding. De dood is als het ware opgeblazen. Paulus denkt ook aan het dynamiet dat onder zijn eigen bestaan is komen te liggen. Dat was toen

hij geen tegen-slagen meer heeft beleefd. Integendeel, wat heeft hij een moeiten ondervonden! Hij zit gevangen als hij deze brief aan de Filippenzen schrijft. Wat een lijdensweg heeft hij moeten afleggen. Zo heeft Paulus ook deel gekregen aan het lijden van Jezus. Maar dat liet God pas gebeuren, toen Jezus' opstanding achter de rug was. Om die moeiten en dat lijden te kunnen doorstaan en het leven aan te kunnen, is dezelfde opstandingskracht nodig! Paulus heeft veel moeten leren loslaten. Loslaten is ook een pijnlijk proces. Maar dankzij de kracht van Christus, zette hij door en hield hij vol. Er is zo veel kracht nodig, alleen al om bereid te zijn een moei-

Pasen I is definitief een feit. Maar daarmee is al het lijden nog niet uit de wereld, uitgeschakeld, uitgeroeid! Pasen II moet namelijk nog komen.

En heeft Jezus niet zelf gezegd dat christenen door veel verdrukkingen moeten ingaan? Juist als je leven onder druk komt, kan de kracht van Jezus in je gaan uitwerken. Je hoeft het lijden niet op te zoeken. De maat en de grens van delen in lijden bepaalt God. Maar als het komt, laat het je dan niet bevreemden. *Het lijden zit verpakt in de overwinning en zo alleen kunnen we het aan* (koptische christen).

Delen in zijn dood

Maar hoe krijgt de dood van Christus dan nog in ons gestalte? Als de opstanding al achter de rug is?

‘We dragen in ons bestaan altijd het sterven van Jezus met ons mee, opdat ook het leven van Jezus in ons bestaan zichtbaar wordt’ (2 Kor. 4:10). Ook hier zie je weer diezelfde verbinding en ineenstrengeling.

Wil Paulus dat wij op dezelfde manier als Christus sterven, aan een kruis? Nee, Paulus bedoelt niet dat discipelschap per se moet uitlopen op een gelijke dood of een marteldood zoals bijvoorbeeld Petrus onderging. Je moet rekenen dat hij gevangenzit. Doodsmachten hebben steeds meer vat op

Opstanding Ik wil Christus kennen, de kracht van zijn opstanding ervaren.

Lijden Ik wil delen in zijn lijden.

Dood Ik wil delen in zijn dood.

Opstanding Ik hoop – hoe dan ook – zelf uit de dood op te staan.

Jezus hoogstpersoonlijk, levend en wel, aan Hem verscheen in dat stralende licht. Er was dynamiet van Jezus' opstanding voor nodig om Saul tot inkeer te brengen. Hij ontving een relatie met zijn Heer, die de dood heeft overleefd. Voortaan leefde Jezus voor Paulus, en hij voor Hem.

Maar nadat Paulus een levende relatie met Jezus had ontvangen, is zijn leven niet een groot succes geworden. Alsof

zame weg te gaan. Wat een uithoudings- en doorzettingsvermogen en energie kost dat!

Wat wordt er met dat lijden bedoeld? Natuurlijk niet het lijden van Jezus aan het kruis, alsof je dat nog zou moeten overdoen of zou moeten aanvullen. Christus heeft dat lijden daadwerkelijk achter de rug. Hij is het lijden te boven gekomen. Het kwaad is door Hem gebroken. De overwinning is geboekt.

Woordwaarde
Egbert Brink

hem gekregen. Zijn leven wordt erdoor overschaduwd. Zijn bestaan wordt bedreigd. Mogelijk zit hij opgesloten in een dodencel. Deze gevangenschap kan zijn dood betekenen.

Daar is hij zich goed van bewust. Maar juist hierin wil Paulus gelijkvormig zijn aan Jezus. Dat hij trouw blijft tot in de dood. Als Paulus daartoe in staat is, is dat te danken aan een levende Jezus!

En hierin wil Paulus zijn Heer navolgen. Het is een kwestie van zelfopoffering en gehoorzaamheid. Zoals je eerder in zijn brief kunt lezen: *'Het is mijn stellige hoop en verwachting dat ik mij nergens voor zal hoeven te schamen, maar dat Christus bij alles wat mij overkomt, in alle openheid geëerd zal worden, of ik nu in leven blijf of moet sterven'* (Fil. 1:20).

Dat delen in Jezus' dood kun je ook nog op een andere manier bekijken. Zoals Paulus dat kan zeggen: *Als wij delen in zijn dood, zullen wij ook delen in zijn opstanding* (Rom. 6:5). Zozeer liggen ze weer in elkaar verstrengeld. Het een is blijkbaar niet los te denken van het ander.

Sommigen hebben gedacht aan het doden van de zonde. Jezus heeft de dood zelf ondergaan, de angel is eruit. Hij heeft de zonde gedood. Christus kennen in de kracht van zijn opstanding gaat niet buiten het aan zijn dood gelijkvormig worden om. Er sterft ook iemand in mij. Jezus' dood is mijn dood. Dood voor de zonde, laat die zonde dan

ook niet langer als koning in je heersen. Dood aan het slechte-ik. Afsterven van de zonden. Dat kun je alleen met het dynamiet van zijn opstanding. Door

niet weten hoe. Hij heeft het nog nooit meegemaakt. Dit is geen wanhoopskreet. Het is geboren uit hoop. Diep en hartstochtelijk verlangen, naar opstanding uit de dood. Als

de Geest die Jezus uit de dood heeft opgewekt in je woont, zal Hij die Christus uit de doden heeft opgewekt, ook je sterfelijke lichamen levend maken (Rom. 8:11). Dat is hier heel duidelijk gericht op het allesomvattende herstel van alle dingen. Gered uit alles wat de macht van de dood heeft

aangericht, stukgemaakt, weggebroken en losgescheurd. Dat het nieuwe leven eens stralend doorbreekt. In verbinding met Jezus werkt de kracht van zijn opstanding in dit leven nu al door. Dit leven, dat toch een voortdurend sterven is. De doorwerking is pril. Want lijden en dood behoren voor ons nog niet tot het verleden. Maar het komt onherroepelijk. Op grond van Pasen !!

Ik geloof in de wederopstanding. Als alle graven opengaan. De complete hereniging.

Delen in zijn leven, delen in zijn lijden en dood, delen in zijn verheerlijking.

zijn goede nieuwe leven kan het slechte in mij afsterven.

Uitzien naar herleving

'In de hoop misschien ... zelf ook' (NBV). Het is bepaald geen onzekerheid van Paulus. Of mocht het nog eens komen te gebeuren, mijn eigen opstanding. Hij spant zich in tot en met. Het uiterste van zijn krachten gebruikt hij om tot het doel te komen. Hij benadrukt het woord 'opstanding' met alle klemtoon. Uitermate opstanding (*ex-anastasin*). Emigratie uit het dodenrijk. Niet maar het emigreren van doden. Maar uit de meest onmogelijke situatie gehaald worden. Waar niemand je uit kan redden. Zoals hij eens uitriep: Wie zal mij verlossen uit dit verderfelijke lichaam? En vervolgens: God zij dank, door Jezus Christus!

'Hoe dan ook ... opstaan' (HSV) komt meer overeen met de bedoeling. Paulus twijfelt er niet aan. Alleen zou hij

***Op grond van Pasen I: met Christus opgestaan.
Door lijden en dood heen.
Op weg naar Pasen II: bij Christus opstaan.***

Nader Bekeken – speciale abonnementen

Neem een proefabonnement op Nader Bekeken! U ontvangt het blad dan drie maanden voor maar € 7,50. Wilt u iemand een waardevol cadeau aanbieden? Denk dan eens aan een geschenkabonnement op Nader Bekeken. Het kost u slechts € 18,00 en hij/zij ontvangt het blad dan een jaar lang!

Kijk op www.woordenwereld.nl/klantenservice